

РЕШЕНИЕ

№ 39643

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **5584** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ПИФЕР“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу №P22221025001122-091-00-1/10.10.2025 г., издаден от М. С. Х.— орган. възложил ревизията и В. И. С. — ръководител на ревизията, потвърден с решение № 79/21.1.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - С..

Жалбоподателят оспорва РА. Твърди, че е представил всички необходими документи, от които да се установи реалност на доставката. Сделката е осчетоводена; налице е плащане по нея. Това, че към датата на авансовото плащане не е известно кога ще е доставката не може да доведе до извод за отказване на данъчен кредит. Но всички елементи от тази доставка са известни, още към датата на авансовото плащане, като законодателят, доколкото е предвидил механизми за корекция, ако доставката не бъде осъществена. Твърденията за свързаност са голословни. Това, само по себе си, не е достатъчно за отказ, ако има реална икономическа дейност.

Поради изложените съображения моли РА да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] оспорва жалбата. Сочи, че следва да се имат предвид мотивите в оспорваните актове. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за разноски на жалбоподателя.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221025001122-020- 001/10.03.2025 г., изменена със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221025001122-020-002/20.06.2025 г. и №Р-22221025001122- 020-003/22.07.2025 г., е възложено извършването на ревизия на „ПИФЕР“ ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчен период м. 01.2025 г. Заповедите са издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД №Р22221025001122-092-001/01.09.2025 г., връчен на 05.09.2025 г. по електронен път. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизията приключва с оспорения в това производство РА

Установени са допълнителни задължения, произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит за м. 01.2025 г. в размер на 30 406,67 лв., като е определен резултат за периода - данък за възстановяване в размер на 4621,32 лв. при деклариран данък за възстановяване в размер на 35 027,99 лв.

„ПИФЕР“ ООД е извършвало консултантски и посреднически услуги на дружества от Европейския съюз и от трети страни във връзка с промотиране на дейността им и сключване на търговски сделки с клиенти от България. Не разполага с персонал. Дейността се осъществява от съдружниците М. И. Я.-Пифер и И. П. Пифер.

На ревизирания субект са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на които са представени документи, описани в РД.

На доставчика „И.Л.П“ ООД е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, в отговор на което не са представени доказателства. Във връзка с процесната фактура №[ЕГН]/23.01.2025 г. ревизираното дружество е представило копие на нея, извлечение от 24.01.2025 г. за направено плащане на доставчика, договор за консултантска дейност от 02.01.2025 г., сключен с изпълнителя „И.Л.П“ ЕООД и отчет за извършена работа като консултант по проекти и програми в областта на сигурността и отбраната, охрана на „Синя граница“, модернизация на ВМС, сухопътни войски, ВВС и специални части, киберзащита, дрон и антидрон решения, координиране на работни групи по проекти по Закона за обществените поръчки /ЗОП на дадена фирма, маркетингови проучвания във връзка участието на български фирми в проекти Офсет, модернизация на военна техника втора ръка и др. Уговорен е срок на договора до 31.12.2028 г. Договорено е резултативно възнаграждение спрямо извършените дейности по различните проекти.

Спорната фактура е осчетоводена по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Видно от мотивите на РА е прието че за жалбоподателя не възниква право на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от „И.Л.П“ ЕООД, тъй като не са изпълнени условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, а авансовото плащане не може да се разглежда изолирано от последващата доставка.

Настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от

компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Видно от ревизионната преписка, са извършени всички необходими и допустими процесуални действия от данъчните органи с оглед установяване на обективната истина.

Не се установява наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при събиране и преценка на доказателствата както в ревизионното производство, така и при обжалване пред погорестоящия орган.

По материалноправната законосъобразност на акта.

За преценката дали е налице такава следва да се ценят две групи доказателства. От една страна, това е издадената фактура и договор, обсъдени по-горе. От тези доказателства следва да се направи извод, че от външна страна е налице сделка – договор, обективиран в процесната фактура, която е издадена с оглед предварително плащане, по бъдеща доставка. И оттук – би следвало да се направи извод, че е налице доставка по смисъла на ЗДДС.

Същевременно обаче настоящият състав намира, че тези доказателства следва да се ценят в съвкупност с останалите събрани доказателства в ревизионното производство и да се обсъдят в това решение, съответно – неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не следва да се кредитират.

Процесната фактура с предмет авансово плащане е обвързана с договор за консултантска дейност от 02.01.2025 г., в който изпълнителят „И.Л.П“ ЕООД е ангажиран като консултант по програми и проекти, описани в чл. 1 в 8 точки. Уговорено е възложителят „ПИФЕР“ ООД да заплаща на изпълнителя резултативно възнаграждение спрямо дейностите си по различни проекти. Липсва уговорка за авансово плащане и такава не е отразено в счетоводството на ревизираното дружество. Същевременно – не може да се направи извод, че така извършеното авансово плащане е с оглед на впоследствие осъществена облагаема доставка.

Самият доставчик декларира в дневника за продажби за м. 01.2025 г. фактура №[ЕГН]/23.01.2025 г. с предмет - извършена услуга. Приложеният отчет за извършена работа по проект е без дата. Описаните дейности са общо посочени /посещения във В., презентации по проект, работни срещи, преговори и успешно подписан договор, командировки, водене на разговори и кореспонденция по имейл, преводи на документи, коригиране на допуснати грешки по процедура, преводи на сертификати/. Те са извършени и през периоди от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., които са преди сключването на договора.

Този отчет настоящият състав намира, че не е достатъчен, за да се направи извод за реално извършени услуги от „И.Л.П“ ЕООД след 02.01.2025 г. на значителна стойност /182 440,00 лв./. Не е ясно как е формирана цената на отделните дейности и оттам – да се получи сумарно такава стойност. Не са ангажирани доказателства и в съдебното производство какъв е резултатът от изпълнението им.

Същевременно, се установява, че жалбоподателят няма назначени лица по трудов договор.

Не на последно място следва да се кредитира наличието на свързаност на дружествата. Действително, този факт – сам по себе си, не би бил основание за отказ на данъчен кредит. Но той

следва да се съпостави с останалите фактически установявания, изложени по-горе. При съвкупната им преценка е още един аргумент в подкрепа на извода, че е платен аванс, който не се установява да е обвързан с извършена впоследствие облагаема доставка.

Ето защо следва да се направи извод, че правото на данъчен кредит по издадената фактура от „И.Л.П“ ЕООД не може да се приеме, че е възникнало, поради което и жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК следва да се присъди на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 евро.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПИФЕР“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу №P22221025001122-091-00-1/10.10.2025 г., издаден от М. С. Х.— орган. възложил ревизията и В. И. С. — ръководител на ревизията, потвърден с решение № 79/21.1.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - С..

ОСЪЖДА „ПИФЕР“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 200 евро разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 156,10 евро.

При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.